

คำผวน

ที่ปรากฏในสื่อมวลชนประเพกสิ่งพิมพ์*

สนิก บุญฤทธิ์**

นครปฐม 13 ตุลาคม 2513

I ปีนวันที่ผู้เขียนจากการเขียน “นิราศเบากง” ตามคำขอของพื่อนคนหนึ่ง ที่จำได้ก็ เพราะต้นฉบับงานเขียนทุกชิ้นจะต้องบันทึกสถานที่และวันเวลาที่เขียนเสร็จเอาไว้เสมอ ที่อ้างมาเนื้อก่อนจะบอกว่าก่อนหน้าวันนั้น 2 - 3 วัน ได้อ่านคอลัมน์ซึ่งคลับคล้ายว่าจะเป็นคอลัมน์ตอบปัญหาสุขภาพหรือไม่ก็ตอบปัญหาทางเพศอะไรนี่แหละ คอลัมน์ดังกล่าวอยู่ในหนังสือ “จักรวาล” ที่คุณจัตรชัย วิเศษ สุวรรณภูมิ หรือ “พนมเทียน” ทำอยู่ ฉบับที่เท่าไรจำไม่ได้ จำได้แต่เพียงว่าเป็นฉบับที่ออกในช่วงนั้น ซึ่งก็คงไม่ก่อนเดือนกันยายนแน่นอน สาระที่ได้อ่านจนทำให้ติดใจจำ เป็นจดหมายของสุภาพสตรีคนหนึ่ง ที่คิดว่าเป็นสุภาพสตรีนี้วิเคราะห์จากการใช้ภาษาในจดหมายของเธอโดยเฉพาะตอนที่นำมาเล่านี้ ซึ่งได้ถามปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ เธอารัมภบทมาว่าอย่างไร ตามต่อง ๆ เป็นภาษาไทยถึงอาการของโรคที่เป็นอยู่ก็เกรงจะถูกมองว่าหยาบโลน จึงขอถามอาการของโรคที่เธอเรียกเป็นภาษาอังกฤษคือ see bear ว่าจะมีวิธีบำบัดรักษาและป้องกันอย่างไร ซึ่งคุณหมอเจ้าของคอลัมน์จะตอบอย่างไรนั้นผู้เขียนก็ไม่ได้สนใจอะไร คงจำได้แต่ชื่ออาการของโรคที่เธอเรียกเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ที่จำได้ก็ เพราะมันเป็น “คำผวน” และอีกนั้นแหละ ที่จำได้ก็มิใช่ เพราะมีจิตลับดีสับดันอะไร เพียงแต่พระมันประหลาดใจตรงที่ว่า ภาษาไทยของเรานั้นมีวิธีการผันคำที่ฟังดูไม่สุภาพ ให้ฟังแล้วสุภาพขึ้น ด้วยวิธีการที่ไม่เหมือนใครในโลก นั้นก็คือ วิธีการผวนคำ และยิ่งวิธีการของคำผวนที่เจ้าของจดหมายเธอใช้ในหนังสือ ดังกล่าวมากด้วยแล้ว มันช่างเป็นศิลปะเชิงซ่อนในการใช้ภาษาไทยเสียจริง ๆ และนี่คือเหตุที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความสนใจในการใช้คำผวนในสื่อมวลชนประเพกสิ่งพิมพ์เป็นครั้งแรก

* ตีพิมพ์ครั้งแรกใน แก่นชีวิต ที่ระลึกในวาระเกียรติอาจารย์พยาบาล รองศาสตราจารย์สสถาพร พันธุ์มณฑล 30 กันยายน 2538 ครั้งที่ 2 รวมเล่มที่ความเห็นของผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2538

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา

คำพูนเป็นวัฒนธรรม ทางการใช้ภาษาของไทย ที่มีมาตั้งแต่สมัย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช แห่งกรุงศรีอยุธยา เป็นอย่างน้อย เป็นวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่ แปลกแตกต่าง และไม่ปรากฏในภาษาอื่น เท่าที่ศึกษาได้ในขณะนี้"

ตอบ คุณจิตเกย์น สิริเดช
ให้ไว้ดังนี้ว่าฯ กุมภาพันธ์ พ.ศ.
ร่วมๆ นาประทับใจมากครับ แผนที่ขอ
นำเสนอนี้ไว้ด้วย แต่ถึงจะไม่ได้
ถูกต้องตามที่คิดตั้งไว้ก็ตาม ประการใด
ไว้สูง ก็ขอให้พากเพียรเลือกคนดีที่สุด
และข้อต่อๆ กันๆ อย่างนี้ไปออกเดินทาง
ด้วยความครับ.

จังจก สีเขียว

■ กากินขึ้นหมุน เรียน คุณจิตเกย์

คิดฉันไม่เคยขอคุณบริหาร แต่
ก็ไม่รู้ว่าเก็บเดินดันที่อะไรในการที่ตั้ง
จะมาเป็นนายกกรรชัณฑ์ เท่าที่คุณที่นั่น
ท่านเป็นเมืองที่รองรับความหนัก ไม่ใช่รัก¹
แต่ก็ไม่ใช่อย่างเดียว คุณพูดถึงฝ่ายค้านก็จะขาด
อย่างให้บริบท ผลงานใดที่รัฐบาลทำก้าว
อาจไม่ได้แล้ว ก็จะพูดถึงอย่างนี้ ทำให้พวก
เราเกิดความนิยมในทัวร์ท่านนี้ก็จะน้อย
โดยเฉพาะเมื่อได้เห็นการดำเนินเรื่องต่อๆ
เรื่องบ่อยๆ แบบนี้ นี่ชีวิตครอบครัวที่
อบอุ่น เปิดเผยต่อสาธารณะ ไม่หลบๆ
ซ่อนๆ เหมือนคนบางคน

ตอบ คุณจิตเกย์น สิริเดช
เชื่อฉันรู้สึกอุดสูงแทน
เชื่อฉันรู้ว่า "การศึกษาไม่ได้
ทำให้คนเป็นคนสมองไป"

การสอนภาษาไม่ใช่ว่างใจที่ผ่าน
มา ถึงจะทำให้รู้ภาษาบรรยายหายทั้ง
เป็น แต่ก็ไม่ได้ทำให้ฝึกหัดมีความคิดเห็น
เพิ่มขึ้น เพราะผลลัพธ์มีและลึกซึ้ง
ด้วย มองไม่เห็นผลลัพธ์ไว้ใจจะดีกว่าใจ
หรือใจจะดีกว่าใจ แบบที่เข้า
ว่า "กากินขึ้นหมุน หรือหมุนกินข้าว" นั่น
แหลกเลย

ข้อยกขานนี้แสดงออกนามวิจัยเสียง
อีกแล้ว
เบื้องและอื่นนักการเมืองที่สุด.

โดยความนับถือ

ปรีศนา

ตอบ คุณปรีศนา
ผู้นี้ไม่นิ่งใจไว้ บุคคลนี้ยังคง
กากินขึ้นหมุน หรือหมุนกินข้าว แต่ที่
รู้แน่ๆ ก็ต้อง ตอนนี้คืนเดินในจุด
บรรยาย คือล้อป่าชา ท่านมาก ที่
พยายามทำทุกอย่าง เพื่อช่วยบ้าน
เมือง แต่ท่านทำสู่สืบสืบต่อตื้น โบราณ
ไว้ไว้ว่า "จักประคับคองใน หนอง
ทวนบวนจิตไชร ไปมี" ตอนนี้คุณ
บรรหารก็กระหะเหินไปเรื่อยๆ ไม่
ช้าก็คงต้อง.

จังจก สีเขียว

เมื่อพูดถึงสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ แม้
เราจะคิดถึงหนังสือพิมพ์ก่อนอื่น แต่เราอาจจะต้องไม่
ลืมคิดถึงหนังสือที่ไว้ใน วารสาร นิตยสาร จดหมาย
ข่าว สารประชาสัมพันธ์ และจุลสารเผยแพร่วิชา
การและบริการที่หน่วยงานต่างๆ ทั้งที่ทางราชการ
และเอกชนผลิตขึ้นใช้ออกด้วย ทั้งนี้เพราหนังสือดัง
กล่าวล้วนแต่เป็นสื่อที่มิใช้อยู่ในสังคมของเรางี้ล้วน

ศาสตราจารย์ Harold D. Lasser¹ ซึ่งเป็น
ศาสตราจารย์ทางกฎหมายและการเมืองของมหา
วิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ได้กล่าวถึงหน้าที่หลักของการ
สื่อสารในสังคมของสื่อมวลชนไว้ว่า นอกจากจะเป็นผู้
สังเกตการณ์และรายงานสภาพแวดล้อม กับเป็นผู้ค่อย
ประสานส่วนต่างๆ ในสังคมให้รับกับสภาพแวดล้อมแล้ว
ยังจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดนรดกทางสังคมอีกด้วย
ทั้งนี้ ซึ่งนรดกดังกล่าวอยู่ในหมายถึง นรดกทาง
วัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ด้วยอย่างแน่นอน และ
ตัวอย่างคำนิยามของสุภาพสตรีที่กล่าวมาข้างต้น ก็เป็น
สิ่งยืนยันคำนิยามนี้ได้เป็นอย่างดี

คำพูนเป็นวัฒนธรรมทางการใช้ภาษาของ
ไทย ที่มีมาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช
แห่งกรุงศรีอยุธยาเป็นอย่างน้อย² เป็นวัฒนธรรม
การใช้ภาษาที่แปลกแตกต่าง และไม่ปรากฏใน
ภาษาอื่นเท่าที่ศึกษาได้ในขณะนี้

คำพูนที่ปรากฏให้ในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์
ปรากฏให้สังเกตได้ว่ามีการใช้ติดต่อ กันมาโดยลำดับและ
คำพูนที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ตามนัยงานเขียนนี้ คง
หมายถึงแต่คำพูนที่ปรากฏในทางการสื่อสารมวลชน
เท่านั้น ไม่ได้หมายรวมถึงคำพูนที่ปรากฏในเชิงวิชา
การด้วย

อนึ่ง แม้ผู้เขียนจะได้เริ่มนิจคำพูนที่ปรากฏ
ให้ในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์มา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2513
แล้วก็ตาม แต่ก็เพิ่งจะได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อ
ประมาณ พ.ศ.2534 เท่านั้น ทั้งในงานเขียนนี้ก็ไม่ได้ตั้ง³
ใจที่จะเป็นงานวิจัยขั้นสำคัญ เพียงแต่มีข้อมูลอยู่จำนวน
หนึ่งก็เขียน การเก็บข้อมูลในตอนแรกก็ไม่ได้มีระบบการ
อ้างอิงที่สมบูรณ์ จึงน่าเสียดายที่ข้อมูลบางตัวไม่อาจมี
การอ้างอิงที่สมบูรณ์ได้ ซึ่งระบุแต่เพียงว่า "ไม่ปรากฏ"
เท่านั้น ทั้งนี้โดยจะให้หมายเลขอ้างอิงข้อมูลแต่ละชิ้นไว้
เมื่อจะนำมารอ อ้างอิงอีก ก็จะได้มีหมายเลขอ้างอิงไว้ด้วย

สื่อมวลชนประเพณีพิมพ์ที่ใช้ศึกษาข้อมูล

สื่อมวลชนประเพณีพิมพ์ที่นำมายังนักศึกษาข้อมูล มีทั้งฉบับที่เผยแพร่ทั่วไป และฉบับที่เป็นของหน่วยงานทั้งทางราชการและเอกชน ซึ่งปรากฏในวงแคบ แต่เมื่อมีลักษณะส่วนใหญ่เข้าข่ายเป็นสื่อมวลชนประเพณีพิมพ์ และปรากฏข้อมูลอ้างอิงได้มีประโยชน์และคุณค่าก็จะได้นำมาใช้ในที่นี้

สื่อมวลชนประเพณีพิมพ์ที่นำมาใช้ มีดังนี้ หนังสือพิมพ์

- นิตยสารรายวัน
- สยามรัฐ
- เดลินิวส์
- ข่าวสด
- ไทยรัฐ
- เสียงใต้
- ผู้จัดการภาคใต้

วารสาร นิตยสาร

- คู่สร้างคู่สม
- ตวย'คุณ
- ขายหัวเราะ
- การ์ตูนมหาสนุก
- ถนนหนังสือ

สารประชาสัมพันธ์

- ชาวตะลุง (ของชุมชนหนังตะลุงจังหวัดสงขลา)

วุฒิสาร

- ล่องใต้รถไฟไทย (ของการรถไฟแห่งประเทศไทย)

บริษัทผู้ผลิต ทีมชาติไทย ฟุตบอลโลก ฝ่า-ข้าวขันขัน เมืองไทย

บออลไลกอย่างพร้อมด้วย
เม่นระนาหทิมรองป้อน
หากมีอุปกรณ์เต็รจัน

คำพวนและตำแหน่งที่ปรากฏ

คำพวนที่ปรากฏในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ จำแนกตามตำแหน่งที่ปรากฏดังนี้

1. พาดหัวข่าวและหัวเรื่อง

1.1 หัวใหญ่หรือตัวโป๊ป

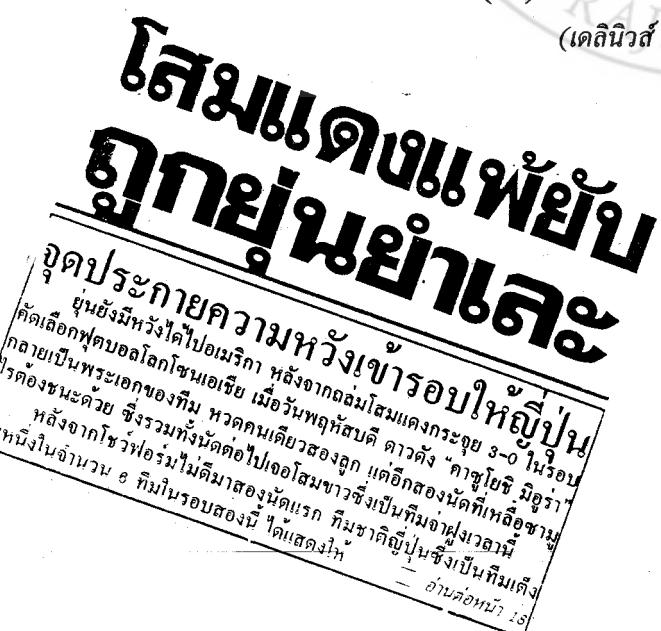
- (1) มีอีกลับช่า “ยุ่น” หมก ร.ร.หาดใหญ่
(เดือนที่ : 3 ม.ค. 2536 น.24)
- (2) “ยุ่น” บูฟองเลื่อนเปิดด่วน
(เดือนที่ : 2 ก.ย. 2536 น.1)
- (3) แซมน้ำสอนเชิงยุ่น
(เดือนที่ : 9 ม.ย. 2538 น.21)
- (4) นักเดรวนพลังอัดยุ่นวันนี้
(เดือนที่ : 14 ม.ย. 2538 น.17)

1.2 หัวรอง

- (5) หนุ่มช่องกงตกอับใช้ “เสือครัว” ชิงทรัพย์
(เดือนที่ : ไม่ปรากฏ น.1)
- (6) อาบน้ำหล่อลมพี่ยุ่นตกหลุม
(เดือนที่ : 12 ธ.ค. 2534 น.1)
- (7) ยุ่นครอบอินโนริตต์ราคาแพลก
(ผู้จัดการภาคใต้ : 16 ธ.ค. 2534 น.1)
- (8) “คาสโตร” บุกยุ่นชิงกับ “โอมิซูกะ”
(เดือนที่ : 1 ต.ค. 2535 น.21)
- (9) ท่องเมือง “ยุ่น” อิโรชิม่าก่อนจะถึงเอเชียนเกมส์
(เดือนที่ : 9 พ.ย. 2535 น.21)
- (10) “ยุ่น” ไม่รับผิดชอบ เปิดใช้ด่วน 2
(เดือนที่ : 4 ก.ย. 2536 น.1)
- (11) ยัดห่วงไทย ลุ้นยุ่น - ไทยเป
(เดือนที่ : 11 ส.ค. 2537 น.19)

1.3 หัวตอน

- (12) “คุณยุ่น” ไปเก้าอี้สมัยหายลึกลับ
(เดือนที่ : 7 ส.ค. 2535 น.1)
- (13) สาวยุ่นชื่นชมการศึกษาไทย
(เดือนที่ : 15 ก.พ. 2536 น.10)
- (14) หวานคุยกับนักวิธีคุณรัฐบาลผสม
(เดือนที่ : 9 ส.ค. 2536 น.1)
- (15) โสมแดงแพยบถูกยุ่นยำฯ
(เดือนที่ : 23 ต.ค. 2536 น.17)
- (16) การเมืองยุ่นป่วนจะก่อความกันแท้
(เดือนที่ : 13 เม.ย. 2537 น.2)

- (17) นัดสั่งลา “ยุ่น-ไสม” หัวกันไฟແລນແນ່ນອນ
(ເດືອນວິວສີ : 20 ກ.ຍ. 2537 ນ.19)

(18) “ຢູ່ນ” ປລິມນ້ຳໃຈໄທບ
(ເດືອນວິວສີ : 24 ມ.ກ. 2538 ນ.16)

(19) “ນິພນີ” ໂວຍຢູ່ນໃຫ້ຕາດໜ້າວໄທບ 10%
(ເດືອນວິວສີ : 31 ມ.ກ. 2538 ນ.17)

1.4 หัวเรื่องในคอลัมน์

- (20) จดหมายถึง บก. : นัคร...นอนค

(ถนนหนังสือ : ก.ย. 2530 น.3)

- (21) ພອໄພຸດພຶດອັກຄນອເມົາຣິກັນ : ເລີ່ມຄໍາດໍາເຄື່ອງ
(ເດືອນວິນສີ : 27 ປ.ව. 2535 ນ.ບ)

- (22) แลได้ : ใจกา-ชาไก
• (ลองใช้รักไฟไทย : ต.ค. 2535)

(23) นอกประเด็น : กังกิงลง
มติชน : 4 ส.ค. 2536 น.8)

(24) คุยกันเรื่องกิน : ปลาช่อนต้มผักกาดดองกา-สู-หรับ
(ตัวย'ตูน: บีกษ์หลัง ก.พ. 2537 น.สารบัญ)

(25) ของเก่าเรามีน : ยุ่นพยอม
(ตัวย'ตูน : บีกษ์แรก เม.ย. 2537 4.115)

1.5 หัวเรื่องนักความ

- (26) ยุ่นชี้ทางออกกุ้งกุลาคำปี'35 จีนกับตลาดมะกันข้อมูลการค้า
(ผู้จัดการภาคใต้ : 16 ต.ค. 2534 น.ไม่ปรากฏ)

(27) ปัญหาของชาวนาไทย...กับนิกส์ เลือ(กะบาก) ตัวที่ห้า
(เดือนิวส์ : 1 พ.ย. 2535 น.7)

1.7 หัวเรื่องสารคดี

(28) เหยียบเมืองยุ่น ของ วิจิตร หอมเจริญ (แก้)

(ตวย'คุณ : บกช'หลัง ก.ค. 2536 น.163)

1.8 หัวเรื่องทั่วไป

(29) ซังหนาน - แซวหนัง

(ขายหัวเราะ : 1-7 พ.ย. 2537 น.4-5)

(30) ชาโนมยแนวนะ-แซวโนมยณา

(การ์ตูนมหาสนุก : 2-8 ธ.ค. 2537 น.4-5)

2. เนื้อเรื่อง

2.1 เนื้อข่าว

2.1.1 ข่าวทั่วไป

(31) ข่าวสำรวจขัดแย้งกับผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ "...เกี่ยวกับโlongศพ ที่ เผยนข้อความว่า “ศพอื้ชาดหมา” ซึ่งเป็นคำพวนแปลว่า ศพอื้ สามารถ..."
(เดลินิวส์ : 7 ธ.ค. 2530 น.1)

(32) ข่าวนักวิ่ง รัตนใจ ศรีเพชร ได้เชื่อว่าเป็นนักวิ่งล้มกรด โดยเปียนเริ่มดันข่าวว่า.. “ลดกรรมสาวเจ้าของความเร็วไทย” รัตนใจ ยืนย้ำ โชคดี..."
(เดลินิวส์ : 14 มี.ค. 2534 น.17)

(33) ข่าวฟุตบอลเกาหลีเหนือแพ้ญี่ปุ่น เนื้อข่าวบางตอนเปียนว่า “ญี่ปุ่นยังมีหวังได้ไป อเมริกา..."
(เดลินิวส์ : 23 ธ.ค. 2536 น.17)

- (34) ข่าวคนญี่ปุ่นรำคา้น้ำมันเผาตัว ทิ้งรูปถ่ายสาวไทยไว้เป็นปริศนา โดยเขียนต้น
ข่าวว่า “หนุ่มญี่ปุ่น...”
(เดือนิวส์ : 20 ก.พ. 2537 น.1)

2.1.2 ข่าวสังคมและข่าวเฉพาะวงการ

- (35) ข่าวสังคมการเมือง “...ญี่ปุ่นปีโอลิมปิก ถนนไปแล้วหลายร้อยล้านปีรับที่ดิน
เตรียมสร้าง ค้างสนิท...”
(เดือนิวส์ : ในประเทศ - แต่ก่อน พ.ศ. 2534)
- (36) ข่าววงการกีฬา : มน먼วย “แล้วญี่ปุ่น อาร์วชาคคอฟ นักชกเลือดหมีขาวที่
เปลี่ยนสีมาอยู่เมืองญี่ปุ่น กีป้องกันเข้มขัดโลกฟลายเวท ดับเบิลวี.บี.ซี. ไว้ได้
สด爽...”
(เดือนิวส์ : 23 ต.ค. 2533 น.24)

2.2 คอลัมน์

- (37) ตอบ...“ตอนนี้ก่อจุ่นนากरกำลังดัง รับช่วงซิงสร้างสรรค์งานที่ดีงามกันเด็ด
หนา..ก่อจุ่นนากร้อย่านอน-ค่า”
(ถนนหนังสือ : ก.ย. 2530 น.4)
- (38) ป้อมยานหมูโอม : ลุยข้ามโลก“...ไม่ได้สูงเท่าไหร่ เป็นสูงเท่าตัวไปเลย”
(เดือนิวส์ : 29 ต.ค. 2535 น.23)
- (39) ป้อมยานหมูโอม : หมวดกันน้อค“..ยกเว้น“ปีต่อนซอย”...เอี้ยปีในซอย”
(เดือนิวส์ : 19 พ.ย. 2535 น.23)
- (40) นอกประเด็น : เพลอดัว
“สามเสีย : รัฐมนตรีช่วยคลัง ลาวเรียก ว่ายังไง ?
สามสี : รัฐมนตรีช่วยดัง
สามเสีย : ช่วยอะไร ?
สามสี : ช่วยดัง
สามเสีย : ช่วยอะไร ?
สามสี : ชั่ง...ชั่ง...ชั่งคลัง. (ชา)
(มติชน : 19 ธ.ค. 2535 น.8)
- (41) นอกประเด็น : เยือนจีน
“...ฯพณฯ ต้องตอบໄ礙ไลนะครับว่า ใช้ชื่อ โจย้วน มีชีวิตอยู่ในสมัยราชวงศ์ไฮ
(ชา)”
(มติชน : 21 ม.ย. 2536 น.8)
- (42) ศรีชนญ่ใชย : กับนักการเมืองไทย
“มร.ที่ ซึ่งถูกสื่อมวลชนนานนานให้เป็น ทีวี ในภายหลัง...”
(มติชน : 27 ม.ย. 2536 น.3)
- (43) เหนือยนักพัฒนานี้ : ติงล่วงหน้าดีกว่าด่าทีหลัง
“...ไม่ว่าคุณจะจัดงานยอดเยี่ยมขนาดไหนลงทุนสร้างสนามกีฬาให้มีน้ำหน้า
ก็ตาม หากว่าการประชาสัมพันธ์ และการบริการคุณชาแตก ผูกกล้าท้าพนัน
ได้เลยว่ายังไงก็ต้องโดนด่า...”
(เดือนิวส์ : 10 ก.ค. 2536 น.17)

- (44) สนุกการเมือง
“คงเป็นเพระเหตุนี้เอง จึงทำให้ “เสี่ยหมึก” จิตหุคเงี้ยว ถึงกับเห็นบ
“เขียวน” ว่าดูดีง...
(เดลินิวส์ : 12 ก.ค. 2536 น.3)

(45) นอกประเด็น : ตกใจ
“...นี้อะไรคระ กafeenແයູ...”
“...ไม่ใช่ทั้งสองอย่างครับ กafeenແຍູคือ กafeeເຢັນ” (ชา)
(มติชน : 30 ก.ค. 2536 น.8)

(46) นอกประเด็น : ครีนเครง
“...him กับ พานต์ เป็นมนุษย์ที่มีพานต์ แต่ him กับวันต์ ดัน
กล้ายเป็นหันวินใช้ขัดห้องน้ำ...”
(มติชน : 10 ก.ย. 2536 น.8)

(47) นอกประเด็น : อาย่างว่า
“สมาชิก 5 พรรคร่วมทั้งหมด 325 พักตร์ ก็ขอสัตย์บัญเคราะห์จากตนอีกอันดูด
ราชวัน เจ้าของชอยสวนพริก หวานอือ อับดูด ราชวัน หรือเรียกกันง่าย ๆ ใน
ประเทศไทยว่า หวานอือ...”
(มติชน : 15 ก.ย. 2536 น.8)

(48) แขกรับเชิญ : กอบศักดิ์ เนียรศิริกานนท์ สัจวัตหนุ่นกับงานบริการบนดิน
“...รับรอง “แอร์กี” ไม่มีให้เห็นค่ะ...”
(มติชน : 15 ก.ย. 2536 น.15)

(49) ผัวเมียละเที่ยง : トイพริก
“ดิฉันมีสามีเป็นคุณยุ่น...แทนที่สามีพี่ยุ่น ของฉันจะเห็นใจ...”
(คู่สร้าง คู่สอน : มักข์แกรก ก.ค. 2536 น.75)

(50) ผัวเมียละเที่ยง : ขอบกินของพริ
“ขาย คุ้แยก...เป็น nationality ที่บรรดาเพื่อน ๆ ในกลุ่มเรียกบรรยายผมเพราะເຊອເປີນ
คนกินเก่ง...”
(คู่สร้าง คู่สอน : มักข์หลัง มี.ค. 2537 น.77)

(51) ป้อมยานหมูโรม : ปีทองของกีฬา
“...เอี้ย..จริงนะไม่ใช่บ่าวกีฬาหรือ แต่เป็น บ่าวกีฬา ต่างหาก”
(เดลินิวส์ : 2 มี.ค. 2538 น.19)

(52) เหนี่ยนยันกักพักรองนี้ : บอดไท
“นักเตะเลือดซามูไรที่บ้านยุ่น... ผมนั้นใจว่านักเตะยุ่นคงเคี้ยวเราได้ลำบาก
เหมือนกัน...”
(เดลินิวส์ : 15 มี.ย. 2538 น.21)

(53) บันทึกจากนักอ่านลึ้นนักอ่าน : แท็กซี่นักเขียน
“...หมายตา ! จำ !! หมายตา !!! ถ้าเป็นจาวีไทย ก็คงจะໄວຍາວຍອອกมาอย่างนี้
แต่เมื่อเป็นจาวีหรรั่ว ไม่มีคำพวนใช้ จาวีพ่อนกีເລຍຕະໂກນບອກຜູ້ເປັນຫວານ້າ ເສີ່ງ
ດັ່ງຄັບຄົນວ່າ “ເດືດດືອກ ! จำ ເດືດດືອກ ໝາຕາຍ” “ເດືດດືອກ ! ໂອກົດ” ຈອວັນ
ອຸທານເຕັຈີແລ້ວກີ່ຫັນໄປຄາດຄົ້ນເອກັນຫາຍຽປັກລ່ອຄົນນີ້ “ໝາຕາຍ ຄຸມເອາຫມາ
ຕາຍນາທຳໄນ້ ເຄົານາທຳໄນ້ໝາຕາຍ?...”
(ต່ວຍ’ຫຼຸນ : มักข์แกรก ก.ค. 2536 น.133)

- (54) คุยกันเรื่องกิน : ปลาซ่อนต้มผักกาดดอง
“....กา-สู-หรับ...กา-สู-หรับ กับ-สู-รา ไปครับ... วันนี้ผู้ขอเสนอ กา-สู-หรับสักสองสามขานแก่ท่าน กา-สู-หรับ
(ตัวย่อตุน : บังษ์หลัง ก.พ. 2537 น.67-72)
- (55) ของเก่าเราลืม : ฝรั่งร่วง
“...ล้วนแต่แย่นในอก ว่าเพราเจ้ายุ่นนี่แหละ เราจึงเดือดร้อน...”
(ตัวย่อตุน : บังษ์แรก พ.ค. 2537 น.120)

2.3 สารคดี

- (56) ผู้เป็นคนโฆษณาบุค “ปรี-ไฮเท็ค” ของ สรรพสิริ วิริยศิริ “...แต่ต่อ ๆ มา
จึงพัฒนาเป็นแท่นถ่ายการ์ตูนย์ห้อ “ဟงอ่า”...”
(ตัวย่อตุน : บังษ์หลัง พ.ค. 2536 น.58)
- (57) จะรับบริการให้สะดูกต้องอย่างนี้นะ ของ สุเมธ แสงนิมนาล
“...ร้อนจะดับทรุด เพราคนมาก ไม่มีแอร์คอนดิชั่น มีแต่ แอร์คี...”
(ตัวย่อตุน : บังษ์หลัง ม.ย. 2536 น.84)
- (58) อาจรมณีบันจากวรรณกรรม “คึกฤทธิ์” ของอิงปักษ์วด (นามแฝง)
....คึกฤทธิ์คิดเล็กพัน ธรรมดา มนูญย์แซ”
(ตัวย่อตุน : บังษ์แรก ก.ย. 2536 น.142)
- (59) เป็น “ยาของ” ของ ราชนทร วัฒนปรีชาภุก
“...ไอ้ยุ่น” เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเต็มบ้านเต็มเมือง”
(ตัวย่อตุน : บังษ์แรก ม.ย. 2537 น.84)

2.4 หัสดี

- (60) ขาขัน : ทั้งเนื้อทั้งตัวผืนเดียว
“สาขิต: ทุกวันตอนสายแก่ ๆ ครูสาวสอนแอร์บิกด้านซ้ายที่อยู่ข้างบ้านเข้าจะ
นุ่งผ้าเช็ดตัวผืนเดียววนรอบอาบแಡด เล่นเอาเขามาได้ไปทำงานสีวัน
แล้ว
สิกขา : ทำไม่
สาขิต : ขาทำลังรอว่าเมื่อไหร่เจ้าหล่อจะได้ฤกษ์ซักผ้าเช็ดตัวผืนนั้นสักที
- (61) ขาขัน : ใครชวยกว่า
“สมชาย : ช่วยจริง ๆ เมื่อคืนนั้นดูคอนเสิร์ตอยู่ดี ๆ แฟนเก่าเดินเข้ามา
นั่งข้าง ๆ จับมือถือแขนข้าอย่างสนิทสนมเหมือนเมื่อก่อน
เล่นเอาเมียข้าโกรธบ้านແບບແດກ
“สาขาม : เอ้ย...แต่นั้นยังช่วยไม่ได้เท่าข้าหรอก ตอนที่นั่งกินข้าวกับยัย
เลขาฯ จี้เล่นกันสองต่อสอง กำลังผลัดกันป้อนคำหวาน เมีย
ข้าโผล่มาจากไหนไม่รู้ นั่งแหะลงบนเก้าอี้ตัวที่ยังว่างแล้วตั้ง
ต้นอาละวาดจนร้านແບບพัง”
(ตัวย่อตุน : ส.ค. 2535 น.65-66)

2.5 อีน ๆ

2.5.1 จดหมาย

(62) อินทร์ ท้าวฤกเวร เจียนจดหมายปรับทุกข์ถึงคอลัมน์คุลุยทุกช่วันจันทร์ ของ ชัย อารีย์ ตอนหนึ่งว่า “3. ท่านนายอำเภอกรุงเทพมหานครเดือกคนที่พูดพาเข้ารัฐไม่ใช่ตระกูลไส่หน้าประชาชนอย่างคุณหมอนามาทำหน้าที่ที่ต้องติดต่อให้ความเข้าใจคนม้านอกที่เดอะแล้วให้คุณแก้ไปป้ายหอยในตลาดดีกว่า...”

(เดือนวันที่ : 10 มิ.ย. 2534 น.24)

2.5.2 ปริศนา

(63) อะไรเอ่ย หลาที่ไม่ใช่มาตรฐานความขาว มีหญ้าแล้วก็มีแคมด้วย
(เฉลย : หลา-หญ้า-แคม = แหลม หญ้าคา เป็นคอลัมน์นิสต์คนหนึ่ง ในนิตยสารคู่สร้างคู่สม)

(คู่สร้างคู่สม : บักช์หลัง ก.พ. 2536 น.74)

2.5.3 ร้อยกรอง

(64) เกahn่วยค้น ของ นายบองหลา (นามแฝง)
“เกahn่วยค้น วันนี้อารีดม

(65) กลั่นความลับมือข้อหนังเสียน”
(ชาวดุล : มิ.ย. 2533 น.7)

(66) ชนิดนจรด : ส่องหนุ่มอาวุโสผู้เริงร่าย
วีโรจน์ ศรีสุโกร เจียนกลอนอารมณ์อิโรติก ถึงรังค์ วงศ์สวารรค์ (หนุ่ม)

ตอนหนึ่งว่า
ขันดอยเจ้ดวงเกื้อบจุ่นเลยะจอย

ทางบนดอยเสียดฟ้าพาใจหอย

ระบำคนปลันสันเป็นดอย

เหลือหอยอมหยอกนองหาหมีตัวสีดำ

(67) เห็นหมีควายร้ายกาจนำหาวดเสียว
เดินคุ่มเดียวอยู่ในคงตอนเย็นย่า

(68) หมีหาดอยบนดอยบ่นเง็งจำ
เดินลำรังต่อถูกต่ออยตี

เข้าไร่ป่านองดินมีหินหลาย

(69) ล้วนลวดลายทั้งล้านหินมีสี

(70) แยกประเภทตามที่เห็น เช่น หิน B

(71) อิกหินปล้มมีเกลื่อนเพื่อนเดินทาง

(เดือนวันที่ : 2 พ.ย. 2535 น.12)

(72) นอกประเด็น : ทั่วไทย พินิจันทร์ อันอิ่มไว เปียนกลอนถึงคอกลั้นน์
...เรียก “เป็บซี” ดิที่หนึ่งพึงคืนก่อน
พอจิบเต็ร์เจแล้วค่อยจรอไป “เป็บซี”
(นติชน : 29 มี.ค. 2538 น.29)

2.5.4 คำอธิบายภาพ

(73) ภาพโลงศพที่ดำเนินตัวประท้วงบน สภอ.เมืองเดย : ศพไ้อัชาดหมาย
(เดือนวันที่ : 4 ต.ค. 2530 น.1)

ເຕົວເຮືອງ ຕ້ອຈາກການ/ 2
ໄທດູດ້າຍ ນາຍໄພນຸລັບຄ່າວ່ານາຍສາມາດວ່າ
ທໍາන້າທີ່ສ້ອນວາລະນຸດີທີ່ສຸດແລ້ວ ຂອໃຫ້ກ່າຍໜີ້
ຄລອດໄປ ພຣັນກັບຄ່າວ່າໃຫ້ກໍາລັງໃຈເຊັ່ນເຂົ້າກັນວ່າ
ນີ້ໄວ້ໄປປະກາຍໄດ້ຄລອດເວລາ
ເຂົ້າກັນໄລ່ສັບທີ່ເບີນເຂົ້າຄວາມວ່າ “ศພ
ໄອັຈາດหมาย” ຈຶ່ງເປັນຄໍາພວນແປດວ່າສັບເລື້ອສາມາດ
ທຳນາຍດໍາວຽກຂັ້ນສາມາດວ່າໄປດັ່ງນັ້ນ ສກ.ອ. ເມືອງ
ເຊິ່ງຮຽນນັ້ນ ເນື້ອເວລາ 11.00 ນ. ວັນທີ 2 ຕ.ກ.
ນາຍດໍາວຽກຈ້າງໂລງສັບທີ່ໄລ່ຖືກນ້ອງທີ່ໄປເຕີບໄວ້
ທີ່ໄວ້ຮັດຂອງໂຮງໝັດແລ້ວ ຈາກກາສອນດາມກຽນວ່າ
ໄລ່ສັບທີ່ໄລ່ສັບທີ່ໄລ່ສັບທີ່ໄລ່ສັບທີ່ໄລ່ສັບທີ່ໄລ່
ເຊິ່ງຮຽນ

(74) ภาพประมวลมิสไทยเครน'95 : มิสโนคม
(เดือนวันที่ : 11 ມີ.ຢ. 2538 ນ.2)

3. นามปากกา

(75) “ຄາມຫຼຸຜົນ”

(ສາຍນັ້ງ, ສາຍນັ້ງຕັ້ງປັດທີວິຈາරົນ)

(76) “ສາຍໝນ”

(ສາຍນັ້ງ)

(77) “ໂຕມຣ ໄຕຣອງຄໍ”

(ໄຖຍຮັງ)

(78) “ເອີຍນັ້ງຈົວນ”

(ໄຖຍຮັງ)

(79) “ສັນຄານ”

(ໄຖຍຮັງ)

(80) นามແພັງຜູ້ຄາມປັ້ງຫາໃນຄອດັນນີ້

ຟອີຟຸດີຟົດອັງກຸມຍົມເມີກັນໆເຈົ້ວຫຼນອັນ”

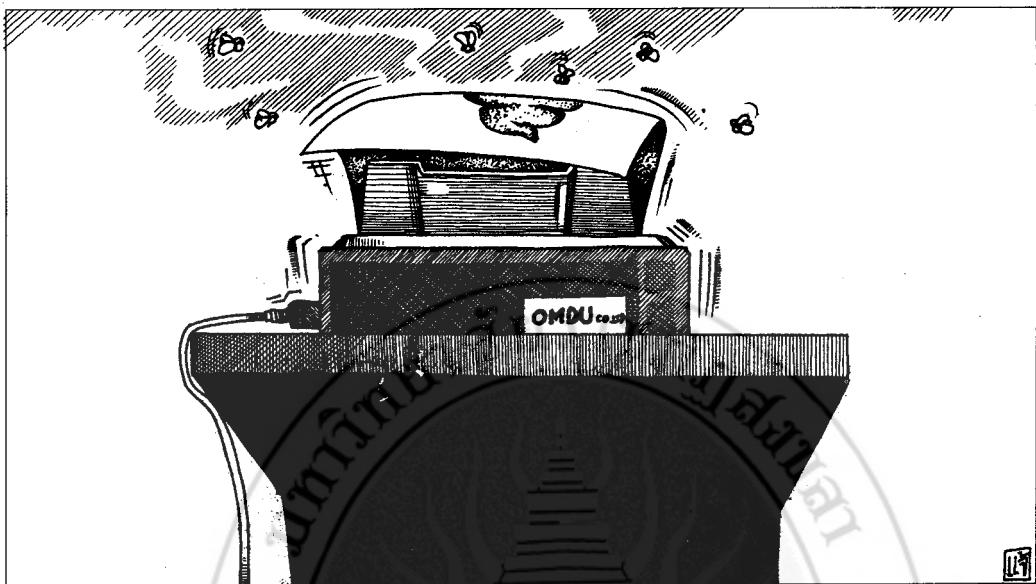
(เดือนວันที่ : 11,12 ມີ.ຢ. 2538 ນ.10,12)

ຜົງ ໂອຄານາ ສາວຍເຄວນວັນ 21 ປີ ແລ້ວ
ເປັນຄູ່ແໜ່ງທີ່ນໍາກັດວ້າອ່ານ້ອງມຽກດ ເພຣະເນົມເພິ່ນຈະ
ກວາຕຳແຫາໄນ ມີສິນຄານ ອະ ແກ່ງຍູ້ເກວນ ໄດ້ຮັບຮວງວັດ
ຕົ້ນນໍາເຖິງປະເທດອີຕາລີ 2 ສັນຕາຫ

4. การตูน

(81) การตูนล้อการเมือง : แจ้ : OMDU

(ข่าวสด : 14 มิ.ย. 2538 น.3)

(82) ผู้ใหญ่มากับทุ่งมหาเมิน : ข้ ราชวัตร : ฉะยันตรี

(ไทยรัฐ : 5 เม.ย. 2538 น.5)

ลักษณะคำพวนที่ปรากฏ

แม้การกระจายของข้อมูลจะไม่ครอบคลุมสื่อ
มวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ทั้งหมด แต่จากข้อมูลที่ยกมา
ข้างต้น ก็พอจะน่าไว้ใจ rằngให้เห็นลักษณะที่คำพูน
ปรากฏใช้ในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ได้ดังนี้

1. ผู้นักปฏิ

หมายถึง การผวนที่สับเปลี่ยนสระ หรือ สับเปลี่ยน
สระพร้อมพยัญชนะสะกดโดยที่ไม่มีการกระทำใด ๆ ต่อ
เดิม มิทั้งคำผวนที่ผวนแล้วไม่มีความหมายและมี
ความหมาย ก็อ

1.1 คำพวนไม่มีความหมาย ได้แก่ คำพวนตามข้อมูลต่อไปนี้ เช่น ใช้กา (22) การกิงเดง (23) ชั้นหนา (29) ชาโนยแแนว (30) ยุนปี่ (35) เทองอ่า (56) อารีคิม (64) ขือหนังเสียง (65) เปีบซี่ (72) เอี้ยบจ้วน (78) สนคำ (79) แจ้วหลบหัน (80) OMDU (81)

ใช้กา (22) สารคดีสั้น ๆ กอดลันน์แลได้ใน
จุดสารแแผ่นพับ “ล่องใต้รัฐไฟไทย”รายเดือน เพื่อการ
ประชาสัมพันธ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ต้องการ
เรียกร้องความสนใจจากการใช้คำแปลกด ๆ ขณะ
เดียวกันก็เจือความขี้เล่นแบบคนใต้ไว้ด้วย เพราะผู้เขียน
ก็อ คุณวิหาร ขวัญดี จากจังหวัดยะลา

การกิงเงง (23) ที่จริงผู้เขียนต้องการถือ
เลียนคำภาษาถิ่นใต้บางคำที่เพี้ยนไปจากภาษากลาง โดย
เฉพาะคำว่า การกิง ซึ่งก็คือ การเงง ในภาษากลาง คำนี้
จึงอาจมาพวนสนุกไปเลย

ชั้นหนา (29) ชาไขมณิว (30) เป็นชื่อเรื่องในหนังสือการ์ตูนขายารมณ์ขัน ซึ่อก็บอกแล้วว่าแซว (ชื่อ) หนัง (ภาคยนตร์) และ แซวโฆษณา โดยเฉพาะโฆษณาในโทรศัพท์ หัวเรื่องดังกล่าวปรากฏในหนังสือขายหัวเราะ และการ์ตูนน้ำสนุก หลายฉบับ จึงไม่เป็นการแปลกด

ยุ่นปี (35) เป็นคำพวนเดิมคำ แต่นิยมใช้มากที่สุดในลักษณะคำพวนแบบตัดคำซึ่งเหลือเพียงคำว่า “ยุ่น”

เงงอมา (56) อารามณ์ขันเจือความภาคภูมิใจ
ของสรรพศรี วิรยศรี ที่คนไทยมีความสามารถในการ
ตัดแปลงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในภาวะสงคราม

อารีเคน (56) ข้อหนังเสียน (65) แสดงให้เห็นการใช้อารมณ์ขันแบบที่ไม่มีในชนชาติดี นอกจาก

นั้นยังทำให้ได้เสียงกล้องของอีกด้วย

เป็นชี (72) เป็นคำที่แก้ลังแต่งเสียงจาก อ ให้เป็น ช ซึ่ง เพื่อให้ผวนแล้วมีความหมาย

ເອີ້ນຂັວນ (78) ສານຄານ (79) ເປັນ
ນາມປາກກາຄຸ່ງທີ່ໃຊ້ໃນຄອດັນນີ້ “ຄລິ່ນຮບກວນ” ມັນມີເຫັນເຖິງ
ຂອງໜັງລື້ອພິມພົໄທຍັງ ເອີ້ນຂັວນຄື່ອງ ວັນ (ວັນອຣຈະ)
ກັນ ເຈິ້ນ (ນັດຮັບຍໍ ວຽດລິດກ) ສ່ວນສານຄານ ກີ່ເປັນ
ນາມປາກກາຄຸ່ສາມທີ່ສືບເນື່ອງນາຈາກ ເອີ້ນຂັວນ ນັ້ນແອງ ຄື່ອ
ເພີ່ມຄຸນແໜ່ງ (ພິຈີຕໜີ ແກ້ວມົນ) ເຂົ້າມາອີກຄນໜີ້
ຮ່ວມເປັນ ສາມຄານ-ສານຄານ⁴

ແຂ່ງຫລນຂັບ (80) ຄຳພວນແຄ່ງກຳວ່າ “ແຂ່ງຫລນ”
ຈະແລ້ວ ສ່ວນ “ຂັບ” ກີ່ຄືອໍ ຄຣັນ ທີ່ເຈົ້າອອງຈດໝາຍ
ຕ້ອງການໃຫ້ຂໍມະແລ້ງກັນເອງເທົ່ານັ້ນ

OMDU (81) เป็นคำพวนที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษให้ดูน่าสนใจกว่านั้น ที่จริงคืออนุ-อุดม อุดม เป็นชื่อของบริษัท “อุดมธุรกิจ” ซึ่งเป็นแหล่งส่งแฟกซ์ อปปิคใจนต์รัฐบาลที่นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีและได้ถูกนายชวนเมิดเผยแพร่กลางสภาค梅ื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2536 ทำให้ พล.อ.ชาติชาย ชุณหวัณ หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา ซึ่งว่ากันว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังแฟกซ์อปปิคดังกล่าวต้องเสียหน้า^๕

1.2 คำพวนมีความหมาย มีทั้งที่มีความหมายบางส่วนและมีความหมายตลอด คือ

1.2.1 มีความหมายบางส่วน คือ คำพวนที่ พวนแล้วมีตัวที่มีความหมายร่วมอยู่ด้วย เช่น ก้า-สู-หรับ (24) (54) เข่าดี (38) ช่วยคั้ง (40) จิตหุงดีเขียว (44) มะยันตรี (82)

ก้า-สู-หรับ (24) (54) คำนี้ อิวเมอริสต์ (อน
ไซยาส) เคยใช้นามา ก่อน บางทีก็ใช้เป็น การศรีนทร์ ก็มี

ເຫັນ (38) ໜູ້ໂຮມ ຜູ້ເຂີຍຄອດັນນີ້ປຸ່ອນຍາມ
ໜູ້ໂຮມ ທີ່ນີ້ລັກຄະພິເສຍ ຄື້ອ ຂອບເຂີຍເລີ່ມຄໍາ ໂດຍ
ເນັພະດານຫວັງເຮືອນນີ້ໄດ້ເຂີຍຄື່ງວາງການມວຍ ພຸດຄຶ່ງມວຍ
“ເຫັນ” ຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຄໍາກັບ “ເຫັນ” ທີ່ຈະໂດຍນັບເອົ້າຮ່ວມ
ຈຶ່ງໃຈກີ່ໄໝຈາກທຽບໄດ້ທີ່ຄໍາທີ່ນຳນັ້ນເປັນຄໍາຜວນ

ช่วยค้าง (40) จิตหลงดึงเขียว (44) นั้น ทาง
เสียงจากคลื่นน้ำที่เขียนดูเหมือนจะตั้งใจใช้เพื่อกระแนะ
กระแนะ รวมช.ไตรรงค์ สุวรรณศิริ (40) และหัวหน้า
พระรัตนกิจสังคม นายมนตรี พงษ์พาณิช (44) การ
กระแนะกระแนะลักษณะนี้ยังมีอีก เพียงไม่ชัดเจน些
ไม่ได้เก็บมาเป็นข้อมูลไว้ในที่นี้ด้วย อ่าย่างเช่นจาก

คอลัมน์เดียวกันนี้ที่ผู้เขียนถึงรองประธานสภาผู้แทนราษฎร นายวันนุชมัตตอร์ มะทา โดยเขียนให้มาสัมพันธ์กับผู้หญิงคนหนึ่งที่ชื่อ วรรณฯ อันนี้เป็นคำพูนหรือไม่ก็อยู่ที่นามสกุลของคุณวรรณนั่นเอง ซึ่งดูเหมือนว่าผู้เขียนจะจะใจ lokale ไว้

ฉะยันตร์ (82) คำนี้เป็นโคลเมกซ์ในการศูนลักษณะเมืองของ ชัย ราชวัตร ตามความคิดที่คุณปูบรรทัดทอง ส่งมาให้ เพื่อถือ ส.ส.คนหนึ่งที่มีข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่าดื่มน้ำมูกเร่งของพระยันตร์

1.2.2 มีความหมายลดลง คือ คำพูนที่มีความหมายหมด ทั้งตัวดั้งและตัวพวน เช่น นาคร-นونกา (20) (37) เล่นคำ-คำศัญญ (21) ขาดหมาย-สามารถ (31) (73) ชาติก (43) หันวิน (46) ดูแยก (50) กีฬา-กีฬี (51) หมายตา-หมายตา (53) คีกฤทธิ์-คิดลึก (58) สาขิต-สีทชา (60) สมชาย-สายชน (61) สายชน (76)

นาคร-นอนกา (20) (37) บก.ถนนหนังสือตอบจดหมายของ ‘รูญ ระโนด’ ที่เขียน ถึงโดยการตอบทึ้งท้ายเป็นคำพูนให้คิด เป็นคำพูนที่มีความหมายสร้างสรรค์มาก เพราะนักจากจะเป็นคำพูนที่มีความหมายลดลงคำแล้ว ความหมายนั้นยังเป็นการสะกิดเดือนบทบาทของกลุ่มนากให้มีบทบาทที่เข้มข้นยิ่ง ๆ ขึ้นอีกด้วย

เล่นคำ-คำศัญญ (21) คำพูนนี้แสดงทิศทางของงานเขียนที่ต้องการบอกให้เห็นว่าการเล่นคำเป็นเรื่องยากและมีหลายแบบตามลักษณะวัฒนธรรมทางภาษาของแต่ละชาติ

ขาดหมาย-สามารถ (31) (73) เรื่องนี้เกิดจากที่ตำรวจ สภ.อ.เมืองเชียงรายมีปัญหากับผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ชื่อนายสามารถ จรัสพัชรชน จึงได้เข่นปูดด้วยการนำโลงศพไปตั้งไว้บนโรงพัก สภ.อ.เมืองเชียงราย โดยเขียนตัวโต ๆ ข้างโลงศพว่า “ศพไอ้ขาดหมาย” การกระทำดังกล่าวทำให้ได้ทึ้งใจ (ความหมายที่ปรากฏบนโลงศพ) และได้เข่นปูด (ความหมายที่เป็นชื่อจริงตามคำพูน) พร้อมกันไปด้วย

ชาติก (43) คำนี้ความหมายชัดเจนที่ค่อนไปในทางไม่สุภาพแต่เมื่อเป็นคำพูนก็ถือเป็นเรื่องคลอกขบขันไป เรื่องที่มองว่าไม่สุภาพก็เบalg

หันวิน (46) ผู้เขียนคงไม่ต้องการที่จะออกชื่อของผู้ที่ต้องการกล่าวถึงโดยตรง จึงกล่าวออกมานี้เป็นคำ

พวน ซึ่งบังเอิญไปมีความหมายที่เกี่ยวข้องกับผงขัดห้องน้ำที่ห้องน้ำที่ห้องน้ำ เช่น เลยกลายเป็นเรื่องขบขันไป

ดูแยก (50) เป็นนามสกุลของผู้หญิงคนหนึ่งที่กล่าวถึงในเรื่อง ที่กินเก่ง ผู้เขียนนอกจากจะต้องการหนีคำไม่สุภาพแล้ว ยังช่วยให้เข้าใจลักษณะเฉพาะตัวของผู้หญิงคนดังกล่าวด้วยอารมณ์ขันได้อีกด้วย

กีฬา-กีฬี (51) ผู้เขียนต้องการใช้ให้เห็นว่าในวงการกีฬามีความไม่ชอบมาพากลอยู่ และที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะคำว่ากีฬามันผวนได้อย่างนั้นด้วยก็ได้

หมายตา-หมายตา (53) ความประสงค์ของผู้เขียนต้องการให้เรื่องอ่านสนุกตามแบบฉบับของหนังสือตัวย่อ ดูหนังสือ ใจนักพลสุกมด ธนาธาร์ต์ กีเคียวีชามาแล้ว คือใช้คำว่า “หมายตา” เป็นรหัสเพื่อบอกให้คนใกล้ชิดทราบว่าได้พบคนที่หมายตาไว้แล้ว

คีกฤทธิ์-คิดลึก (58) คำว่า คิดลึก เป็นคำที่ผู้เขียนจดหมายมีอารมณ์ขันคนหนึ่งเขียนจดหมายถึง ม.ร.ว.คีกฤทธิ์ ปราโมช ในหน้า 7 หนังสือพิมพ์สยามรัฐ โดยเขียนถึงปัญหาเป็นโคลงว่า

คีกฤทธิ์คิดลึกพัน
เงนจัดจนวิทยา
สงสัยเสพโภชนา
ฤาท่านกินน้ำค้าง

ธรรมดา มนูญย์แ绣
อาชาอ้าง
ไดเล่า ละพ่อ^๑
จึงร้องจันใจ

สาขิต-สีทชา (60) สมชาย-สายชน (61) สายชน (76) เป็นคำพูนที่ไม่ทราบชัดว่า คำใดเป็นคำตั้งพวน คำใดเป็นคำพูนทราบแต่ สายชน (76) ที่ สมชาย ฤกษ์ดี ใช้เป็นนามแฟงเขียนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ หลังจากพ้นไทยในข้อถกเถียงที่พัวพันกับการเมือง

2 พวนตัดคำ

หมายถึง คำพูนที่ผวนแล้ว เมื่อใช้จะตัดคำให้เหลือเพียงพยางค์เดียว ในที่นี้พูนเพียง 2 คำ คือ ยุ่น (1) (ดูตารางประกอบ) กับ เสือ (กะบาก) (27)

ยุ่น (1) (และอื่น ๆ) เป็นคำที่ดั้นมากจากยุ่นบี รับรู้กันโดยทั่วไปและเป็นคำพูนที่ปรากฏใช้กันมากที่สุดในสื่อมวลชนประเภทลิ้งพิมพ์

เสือ (กะบาก) (27) เมื่อตัดใช้ต้องมีวงเล็บส่วนที่ตัดออกเอาไว้ มิฉะนั้นจะทำให้ไม่คิดหรือคิดไม่ถึงว่าเป็นคำพูน

3 พวนต่อเติมคำ

หมายถึงคำพูนที่ผวนแล้วจะต่อเติมพยางค์

ของคำให้เปลกออกไป แต่เมื่อจะเอาความหมาย ต้องกลับไปเอาความหมายจากคำเดิม การพวนแบบนี้หากไม่รู้ที่ไปที่มาจะไม่ทราบว่าเป็นคำพวน ในที่นี้พบเพียงคำเดียวคือ คำหุโโณ(75)ซึ่งมาจากคำพวนเดิมว่า คำหุณ (อ่านว่า คา-มะ-หุน)

4. พวนสร้างความหมายใหม่

หมายถึง คำพวนแบบตัดคำคือคำพวนที่แม้ตัดคำแล้วแต่ก็ยังเหลือน้อยอยู่ ภาษาหลังจึงได้ออกคำอื่นมาพสม ทำให้เกิดคำใหม่แบบคำประสมขึ้น แต่เมื่อคิดทวนกลับแล้วก็ยังเป็นคำพวนเช่นกัน ในที่นี้พบเพียงคำเดียว คือ คำว่า เสือครัว (5)

เสือครัว หมายถึง เสือที่ใช้ หรือ อัญญินครัว ซึ่งก็มีเพียงเสือเดียว คือ เสือ-กะ-บาก นั่นเอง

5. พวนเลียนเสียง

หมายถึง คำพวนหรือคำปกติที่มีสำเนียงภาษาอื่นแฝงอยู่ ได้แก่ ใจวัน (41) กานพีนแญ (45) ตวนชือ (47) แอร์กี (48) (57) มิสโนตม (74) คำหุโโโน (75) เอี้ยบจ้วน (78)

ใจวัน (41) เลียนเสียงภาษาจีน โดยเฉพาะชื่อตัวละครในเรื่องสามก๊ก ซึ่งมีโจโฉ โจสิต โจผี ที่คนไทยรู้จักกันดี คำนี้ออกจากเลียนเสียงแล้ว หากพวนกลับก็จะให้ข้อความที่ให้อารมณ์ข้น ประชดเสียดสี อีกด้วย นำสังเกตว่าแม่ราชวงศ์ ‘โย’ ก็เป็นส่วนที่เกิดจากการพวนคำว่า ใจวัน เมื่อนอก

กานพีนแญ (45) ผู้เขียนคอลัมน์นี้ก่อถ่วงดึง เมนูอาหารและเครื่องดื่มของฝรั่งเศสหลายอย่างมีพังฟีเดตต์ มิยอง ชาเตเดต์ ชาโต ลาบาร์ต ลาฟงแแตน ชาโต-ดูม่าเดลี นะโปเลียนชู จึงไม่น่าสงสัยหากจะเพิ่มชื่อ กานพีนแญ เข้าไปอีกสักชื่อในเมนูนั้น จะมีกีแต่คนที่รู้และคำพวนขึ้นสมองเท่านั้น ที่จะสงสัยว่า กานพีนแญ มันน่าจะเป็นเมนูฝรั่งเศสปลอม

ตวนชือ (47) นั้นเลียนเสียงภาษาลາบูชัด ๆ เมื่อเป็นคำตั้งพวน คำว่า ตวน เป็นคำแสดงอิสริยาศ และบรรดาศักดิ์ของราชวงศ์และบุนนาคในประเทศไทยเดิมๆ แต่เมื่อพวนแล้วกลับมีสำเนียงเป็นภาษาจีน ให้ความข้นน้ำไปอีกแบบหนึ่ง

แอร์กี (48) (57) คำนี้เกิดขึ้นเมื่อครั้งที่บ้านเมืองไทยเรามีแอร์โฮสเตส และรู้จักใช้แอร์コンติชั่นกันแล้ว ผู้มีอารมณ์ข้นไม่ปรากฏตาม เข้าใจว่าต้อง

เป็นผู้ชายเป็นผู้ริเริ่มใช้ก่อน เพื่อเรียกบุคคลเพศหญิงที่เขาว่ากันว่า “ภaggera ตายชา” ที่อยู่ทางบ้าน ต่อมา ก็มีผู้มีอารมณ์ข้นผู้หญิง เริ่มใช้คำว่า “แอร์กี” ซึ่งเป็นเพศชายบ้าง นัยว่าเพื่อแก้เผ็ดกัน

มิสโนตม (74) คำนี้ นอกจากมีสำเนียงออกทางภาษาอังกฤษแล้ว ยังมีคำว่า “มิส” มานำหน้าอีก ทำให้ได้ความรู้สึกเป็นภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับคำว่า มิสวิลต์ มิสยูนิเวอร์ส อย่างไม่น่าปฏิเสธ

คำหุโโโน (75) เป็นนามปากกาของนักเขียนมีชื่อคนหนึ่งแห่งค่ายสยามรัฐ เล่ากันว่านักเขียนคนนี้เคยบัวเรียนได้เป็นถึงท่านมหาเปรียญมาก่อน เมื่อสักอุกมาทำงาน คนที่รู้จักและเพื่อนในวงการจึงมักเรียกท่านว่า “คุณมหา” คุณมหาท่านเป็นคนมีอารมณ์ข้น เมื่อเขียนหนังสือจึงใช้นามปากกาแปลกด ๆ นัยว่าให้ผู้อ่านที่รู้ทันได้มีอารมณ์ข้นบ้าง นั่นเอง ทั้งนี้ เพราะเรื่องที่ท่านเขียน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนาบันกีหนกอยู่แล้ว คุณมหา ก็กล้ายมาเป็น คำหุณ(คา-มะ-หุน) คำนี้ดูมา ก็กระดีดไปทางบาลี จึงลงวิจัติหลอกเสียอีกหน่อยเป็น “คำหุโโโน” ก็คงไม่มีใครสงสัย คงเชื่ออย่างสนิทใจ เมื่อนอนอย่างคำว่า “สุคานิกธรรม” (สุ-คา-นิ-กะ-ทำ) อย่างไรก็อย่างนั้น ซึ่งที่จริงก็แค่ “สุคุน้ำกรรม” เท่านั้นเอง

6. พวนที่ต้องแปลคำ

หมายถึง คำพวนที่คำตั้งพวนถูกซ่อนไว้ในคำอื่นในรูปของความหมาย ก่อนพวนจึงต้องแปลความหมายของคำนั้นออกมายเป็นคำตั้งพวนเสียก่อน จึงจะพวนได้ ดังเช่น คำ see bear ที่กล่าวถึงในบทนำ และคำว่า トイรรค์ (77)

คำ see bear ต้องแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเสียก่อน แล้วพวน จากข้อมูลการใช้คำ ๆ นี้ ต้องการที่จะเคลื่อนความหมายที่เป็นลบไว้ให้ฟังดูสุภาพ หันยังฟังเกิปอีกแบบหนึ่งด้วย

ส่วนคำว่า トイรรค์ (77) นั้น ต้องแปลคำศัพท์ซึ่งเป็นภาษาไทยอยู่แล้วให้เป็นคำสามัญเสียก่อน เช่นกัน จึงจะพวนได้ความ แต่ข้อมูลการนำไปใช้คำนี้ ต่างจากคำแรกเพราะคุเหมือนตั้งใจจะให้มีความหมายถึง ๆ เช่นนั้น

7. พวนรวมคำ

หมายถึง คำพวนที่เป็นข้อความยาว แต่มีคำส่อเจตนาให้รวมคำที่จะเข้ากันด้วยกัน

การพวนแบบนี้วิเคราะห์ได้จากเจตนาที่แฟงอยู่ทั้งต้น และลึก ซึ่งมีปรากฏตามข้อมูลเพียงคำเดียวคือ คุณ หมอน...ขายหอย (62)

จากข้อมูลดังกล่าว มีคำที่ส่อเจตนาคำแรก ก็คือคำว่า “คุณหมอน” เข้าใจว่าจะเป็น “คุณสมร” นั่นแหลก กับคำคู่ผวนที่ว่า “ให้คุณแก้ไปขายหอยในตลาดดีกว่า” ซึ่งการใช้คำว่าคุณแก้แทนในตอนหลังก็เจตนาแทน คุณหมอนนั่นเอง ซึ่งคุณหมอนนั้นมีความเป็นไปได้ แต่ ทำไม่ต้องเจาะจงให้ขายหอยด้วย ในเมื่อมีของอื่นขายอีก มาก จึงคิดว่าเป็นเรื่องของเจตนา ทั้งเมื่อวิเคราะห์ อารมณ์จดหมายฉบับนั้นด้วยแล้วจะยิ่งทำให้เห็นเจตนา พวนชัดเจนมากขึ้น

จุดมุ่งหมายในการใช้คำผวน

การใช้คำผวนจากข้อมูลข้างต้น วิเคราะห์พบ จุดมุ่งหมายในการใช้ดังนี้

1. เพื่ออารมณ์ขัน

1.1 อารมณ์ขันความแปลกล้มใหม่

เป็นอารมณ์ขันที่ได้จากการใช้รูปแบบภาษา ที่แปลกล้มต่างออกไปจากภาษาปกติ เช่น ไซก้า-ชาไก (22) การกิงลง (23) กา-สู-หรับ (24) (54) เสือ (กะบาก) (27) ชั้นหนาน-แซวหนัง (29) ชาไข่มะนา-แซวไข่มะนา (30) ไอ-ชาดหมา (31) (73) ลดกรม (32) ยุ่นปี่ (35) เย่าดี (38) โจ-ยวน (41) สายตอก (43) กาพีนใหญ่ (45) ดาวอื้อ (47) เทงอ่ำ (56) กีกุทึช-กิดลึก (58) อารีคอม (64) ข้อหนังเสียน (65) แจ่วหอบนชัน (80) ฉะยันตรี (82)

1.2 อารมณ์ขันทางเพศ

เป็นอารมณ์ที่แสดงถ้อยชาตญาณของมนุษย์ที่ ถูกเก็บออกจากประเพณีวัฒนธรรม เมื่อมีทางการแสดงออก ได้ก็แสดงออก ดังเช่น ข์ต่อนขอoy (39) ช่วยคั่ง (40) ชิตหุ่ดเงี้ยว (44) คุณหมอน...ขายหอย (62) หมาย (66) เห็นหนี (67) หนีทางหอย (68) หินมีสี (69) หิน B (71) หินบลี (71) เมีบซี (72) มิสโน่คอม (74) トイมร ไตรรงค์ (77)

2. เพื่อทำเรื่องหนักให้เป็นเบา

บางครั้งผู้พูดต้องการพูดให้สะใจ แต่ติดที่ทำให้ พังดูหายาบโลน รุนแรง จึงหาทางทำหนักให้เป็นเบาด้วย การใช้คำผวน ดังนี้

2.1 เรื่องหมายโภน

นอกจากตัวอย่างอารมณ์ขันทางเพศตามข้อ

1.2 แล้วก็ยังมีตัวอย่างอีก เช่น ดุแยก (50)

หมายตา (53)

2.2 เรื่องรุนแรง

การพวนสามารถลดความรุนแรงของภาษา ที่ใช้ได้ เช่น จิตหุ่ดเงี้ยว (44) คุณหมอน...ขายหอย (62)

3. เพื่อเสียดสี ประชด แดกดัน

การว่าอะไรใคร หากว่าตรง ๆ ไม่ได้ก็ขอให้ ได้ว่าเสียดสี ประชด แดกดัน จะทำให้ลดความรู้สึกที่ อยากรู้ว่าตรง ๆ ลงได้ บางที่อาจให้ความรู้สึกสะใจยิ่ง กว่าการพูดตรง ๆ เสียด้วยซ้ำดังเช่น นคร-นนอนค่า (20) (37) ทีวะ (42) จิตหุ่ดเงี้ยว (44) หินวัน (46) แอร์ก (48) (57) ฉะยันตรี (82)

คำที่ยกมาได้วิเคราะห์ให้เห็นแล้วดังแต่ตอน ต้น มีแต่คำว่า ทีวะ (42) ซึ่งคำนี้เป็นคำที่ชี้บอกนัยซื่อ ของผู้ที่ถูกระบุว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการบีบหุ้นเมื่อถูกบีบ พ.ศ. 2536 ที่ถูกระบุซื่อไว้ในสื่อมวลชนเพียงแต่ว่า “มิสเตอร์ ที” เท่านั้น

4. เพื่อเป็นเงื่อนจำ

จากข้อมูล พนการใช้คำผวนเพื่อเป็น เงื่อนจำที่ชัดเจน 2 ประเภท คือ

4.1 ประเกททายบัญหา

พนเพียงตัวอย่างเดียว คือ หลา-หลู-แคน (63)

4.2 ประเกทนามปากกา

นิยมใช้คำผวนเป็นนามปากกา ทั้งที่เป็น นามปากกาใช้เพียงประจำและนามปากกาชั่วครั้งชั่วคราว เช่น คำหูโคน (75) สายชม (76) トイมร ไตรรงค์ (77) เอี้ยนจ้วน (78) สนคาม (79) แจ่วหอบนชัน (80)

นอกจากนั้นยังปรากฏจากการยืนยันของ บุคคลในวงการหนังสือพิมพ์อีก ซึ่งไม่ได้นำมาเป็น ข้อมูลในที่นี้ ดังเช่น นามปากกาของคุณวิเชียร สงวนไทย ที่ใช้ว่า วิชัย สงวนเทียน° เป็นต้น

5. เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกข้อหาหมิ่นประมาท การใช้คำผวนอาจหลีกเลี่ยงข้อหาหมิ่นประมาทได้ อย่าง น้อยก็ระดับหนึ่ง เช่น ทีวะ (42) OMDU (81)

6. เพื่อเสียงคล้องจอง โดยเฉพาะในบท ร้อยกรองนั้น คำผวนนอกจากจะให้ความหมายตาม ความนุ่งหมายแล้ว ยังจะให้เสียงคล้องจอง ทำให้เกิด ความไฟแรงอีกทางหนึ่งด้วย ดังเช่น อารีคอม (64) ข้อหนังเสียน (65)

คำพวนที่ใช้มากที่สุดในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์
จากข้อมูลที่ปรากฏในการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำมาแจกแจงความถี่ในการใช้คำพวนตามตารางต่อไปนี้คือ

คำพวน	หนังสือพิมพ์	วารสาร นิตยสาร	สารประจำ ถันพันธุ์	จดหมาย	รวม
ยุ่น (1) (2) (3) (4) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (25) (26) (28) (33) (34) (36) (49) (52) (55) (59)	24	6	-	-	30
กา-สู-หรับ (24) (54)	-	5	-	-	5
ดวงชีอ (47)	3	-	-	-	3
ชาดหมาย (31) (73)	2	-	-	-	2
ห่วยคั่ง (40)	2	-	-	-	2
กาแฟเงย (45)	2	-	-	-	2
หมายตา (53)	2	-	-	-	2
นคร...หนองค่า (20) (37)	-	2	-	-	2
แพร์ก (48) (57)	1	1	-	-	2
คำพวนที่ปรากฏแห่งละ 1 คือ	27	8	2	1	38
เสือครัว(5) ลำเต็ญ(21) ไชกา(22)					
กางกิงลง(23) เสือ(กะบาก)(27)					
ซังแนวน(29) ชาไข่มาน(30)					
ลดกรม(32) ยุ่นปี่(35) เข่าตี(38)					
จีดอนซอย(39) โจยวน(41) ทีวะ(42)					
ชาแทก(43) จิตหุงดเจี้ยว(44)					
หันวิน(46) ดุแยก(50) กานี(51)					
เทงอ่า(56) กิดลีก(58) สาธิต-					
สิกขา(60) สมชาย-สายชุม(61)					
คุณหมอน...ขายหอย(62) หลา-หญ้า-					
แคน(63) อารีدم(64) ข้อหนังเสียน					
(65) หาหมี(66) เห็นหมี(67)					
หมีหาหอย (68) หินมีสี (69)					
หิน B(70) หินปลี(71) เป็บซี่(72)					
นิสโนนตม(74) จำวะหลบชับ(80)					
OMDU(81) ยะยันตรร(82)					
รวม	63	22	2	1	88

หมายเหตุ คำพวนซึ่งใช้เป็นนามปากกา จำนวน 5 คำ (75) (76) (77) (78) (79) ใน^น
 อาจนับความถี่ได้ จึงไม่ได้นำใส่ไว้ในตารางนี้

จากตารางดังกล่าวพบว่า

1. ในข้อมูลทั้งหมด 82 แห่ง พนคพวน 93 คำ (คำพวนตามตาราง 88 คำ + นามปากกา 5 คำ รวม 93 คำ)

2. คำพวนที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ “ยุ่น”

30 คำ ก้า-สู-หัว 5 คำ ควรซื้อ 3 คำ

3 สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ใช้คำพวนมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ และวารสาร นิตยสาร ตามลำดับ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการคำพวนในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์

1. คำพวนทำให้เข้าใจเรื่อง เข้าใจลึก โดยเฉพาะได้รู้ความหมาย ทั้งความหมายโดยนัย ความหมายแอบแฝง และความหมายกักตุน

2. คำพวนทำให้ได้อารมณ์ขัน ไม่เครียด ผ่อนคลายอารมณ์เก็บกด ทั้งอารมณ์เก็บกดโดยประเพณี วัฒนธรรมและอารมณ์เก็บกดจากสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคมและการเมืองได้ ทำให้ลดความตึงเครียดลงได้ระดับหนึ่ง

3. คำพวนเป็นวิธีการฝึกเชาวน์ปัญญา วิธีการคิด วิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ได้ร่วมกันด้วย

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวทั้งหมด ทำให้ได้ข้อสรุปและเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. คำว่า “ยุ่น” เป็นคำพวนที่ปรากฏใช้มากที่สุดในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ตามข้อมูลเท่าที่ปรากฏในการศึกษาระบบนี้ และนัยของคำนี้เป็นที่เข้าใจกันทั่วไปว่าหมายถึง “ญี่ปุ่น” แต่ไม่แน่ใจว่าทั้งผู้ใช้และผู้รับสื่อจะเข้าใจว่าเป็นคำพวนหมวดทุกคนหรือไม่

2. คำพวนที่ใช้ในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ไม่ได้เป็นคำพวนที่มีแนวโน้มแต่ในทางหยาบโลนเท่านั้น หากแต่ยังมีคำพวนที่ให้อารมณ์ขัน มีเสื่อม化 รหัสให้คิด รวมทั้งคำพวนที่ช่วยลดความหยาบโลนและความรุนแรงของการใช้ด้วยคำ ตลอดถึงคำพวนที่ใช้เพื่อการหลีกเลี่ยงข้อหาหมิ่นประมาทอีกด้วย

3. การที่สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ใช้คำพวนเพื่อการสื่อสารนี้ก็ด้วยจุดมุ่งหมายลึกพิเศษ น่าจะได้มีการนำไปใช้ในคอลัมน์สำหรับเด็กและเยาวชนนิยม โดยอาจใช้โครงสร้างของคำพวน สร้างปริศนาคำทายหรือปัญหาฝึกสมอง ฯลฯ หากทำได้จะเป็นการส่งต่อวัฒนธรรมด้านนี้ให้คนรุ่นใหม่รับสืบทอดต่อไป

4. จากการเรียนดันในงานนี้ อาจนำไปสู่งานวิจัยที่สมบูรณ์ เพื่อความภาคภูมิใจในความเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทยได้ด้วยอีกทางหนึ่ง

คุณค่าของของคำพวนที่ปรากฏในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์มีหลากหลายประการดังกล่าว ขอเพียงอย่างเดียว คือ อย่างคิดแคบเพียงว่า จึงชื่อว่าคำพวน แล้วจะต้องเป็นเรื่องของความหยาบโลน ลามก ที่ไม่พึงประณานาเสนอไปเท่านั้น คิดได้อย่างนี้แล้วจะทำให้เห็นว่า

คำพวน ทำให้สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ของเรามีสีสันสุดๆ แต่แปลกดีต่างไปจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ของชาติอื่น ๆ อยู่อีกอย่างที่น่าภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง น่าภาคภูมิใจ เพราะเป็นของที่ใครอื่นเขาไม่มี เราเมืองราชอาดีเดียว

แล้วอย่างนี้ อาจารย์ทั้งหลาย ผู้สอน วิชาภาษาไทยจะไม่พิจารณาให้คำพวนเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทยที่กำหนดเพิ่มเข้าไว้ในบทเรียนอีกประการหนึ่งหรือ

เชิงอรรถ

‘ญี่ปุ่น’ ศึกษาดิจิทัล “การสื่อสาร : โครงสร้างและหน้าที่ในสังคม” ใน วารสารภาษาศาสตร์และสื่อมวลชน, หน้า 32.

‘ตนิท บุญฤทธิ์’ “คำพวน : อิกรูปหนึ่งของการใช้ภาษาไทย” ใน นิตยสาร 8(1) : 40-41, เมษายน-กันยายน

2537.

‘ด. หน้า 43.

‘ร่วม อรชร.’ “คลื่นรุนแรง” ใน ไทยรัฐ 28 ธันวาคม 2538, หน้า 14.

‘กวารด 14 มิถุนายน 2538, หน้า 3.

‘ร่วม อรชร.’ น.d.